

פז:

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

מסורת הש"ס

ק"ו א מ"י פ"י מהל'
טומאת זולתין כ"ג:
ב מ"י פ"א מהל' פסולי
המקדשין הל' לד':

הגהות הב"ח

(א) גמ' הורלה מדרבנן
ידלא כר' יוסף בן יעזר
איש צדיק כ"ל וכן לקמן:

מוסף רש"י

[illegible]

דם שאינו נשפך במים אינו מבשיר. הקשה ה"ר עקיב דאורליו"ש
א"כ דם חיה ועוף דטעונים כסוי לא היו מבשירים דמין
דטעונים כסוי לא חשיב נשפך במים דאמרינן ב' כסוי הדם
ומולין פד' ושא' אמרימו חיה בכלל בהמה לסמימא אימא נמי בהמה

בכלל חיה למסור ומשני אמר קרא
על הארץ תשפכו מים אלמא דם
חיה לא חשיב נשפך מים ולאו
פירכא היא דכל דם הנשפך מים
לארץ ואין צריך לקבלו בכלי כגון
דם חיה הוקש למים לענין הכשר

וגם לענין כסוי היה ראוי להקישו

למים אי לאו דגלי קרא להדיא:
מדרבנן ודלא ברבי יוסי בן
יועזר. ה"מ לאוקמא

מדאורייתא וכמ"ד טומאת משקין
דאורייתא אלא ניתא לאוקמה
מדרבנן וסבר האי תנא מאי
נטמא הכשר כמו שאמר רב:
על הבשר. בפי' כיצד תולין ולקמן
ע"ה. אמרין לר"א דאמר יש

דס אע"פ שאין בשר הניח מזה על האכילות למאי הלכתי לאקבועי בצבול ולאפוקי מידי מעילה ודלא כפ"ה דפי' דלא את' אלא כר' יהושע: ה"נ ר"ת אם עון פנינא הוא נושא דרי' בבר נאמר לא יחשב

ואם עון נותר הר' כבר נאמר לא ירצה. להכי אימא במסקנא כהדיא בפ"ג דזוחסין דדריש תרוייבו מחד בקרא אריכא דפשיטא לו ורשיה דקרא דתמיב ביום השלישי מוקי למחשב לאוכלו חוץ לתמו וסיפא במחשב לאוכלו חוץ למקומו ובת"כ אשאי קרא דלו אימא האי

ורש"י הגיה אִיפֶכָה על פ"י כ"ד דפרש' קדושים דהתע' ודאי דרש' מקרא' וטע' ואותה ברית' בשנים לפי מה שגלה הגמרא בזמנים תבחי' ללמוד חוק למקומו מקרא' וטע' דקדושים וכלל הפי' ק"ק אמאי נקט עון פיגול בריש"ל **הא** אינו נושא אלא עון סופאס שהורה בזה בריש"ל. ומה לר"מ למי' שהורה בכללם פועל ליה ליהט' לאוקמה דקרא' אלא בזה כדמפרש אי עון פיגול וכו' ואור"ל משום דקרא' משמע דקרא' מלה אלא דבר שם לו היתר בשום מקום דכתיב בפיסול לרצון להם ופיגול ונזתר נמי הותרו מכללם כמנהג הכהנים וימנחת נאמס דמן כ"פ (וינחת מן: וסע) דלון חייבים עליהם משום פיגול ועוד דפיגול חוק למקומו הותר מכללו כמנהג יקין משמע בהקומץ דבה (מנחת: דה) דפרץ אימא עון שמאל שהותר מכללו כיום הכיפורים אמר קרא' עון עון שהיה זו ודמיוני והיו משום דלרצון עון יוא"ק עון שהוא לרצון וא"ל דהתע' פריך עון ואימא עון פיגול דהותר מכללו כמנהג ומשני לרצון להם לפי מה' עון דלפני השם הוא נושא ולא יוא"ל וא"כ בפיגול דחוק למקומו ומאי ממה הפי' ומאי קאמר אם עון פיגול וכו' וי"ל דיואל ודאי אינו לפני ה' אלא מחשב להוילא לפני השם קרינא ביה: רדיוני

אם איז ערין לוחז לזמנו מנהו עיין לוחז למקומו הרי כבר נאמר
על מנת להוסיף ולאלוץ חוק לזמנו הרי כבר נאמר לא יחשבו ואם האכל
ואחמירין בזהים (געז.) ומורדת כהנים' מתנבא לזכור שלא בזמנו ביום
גסר' איפאך אים עון פיגורא הרי כבר נאמר לא יחשבו ומקמיין לא
לא יראה ומוקמיין לא בנזרת ממש לא יתן קדש דלז' תכח לא יראה
יורה אי לאכשורי קרבן הרי כבר ועומד הוא משעה שנעשו עבודות
השלישי הכתוב מדבר ודי אפשר לומר כן מחמת שהישר חזרו ויפלו
ועוד לא יראה הקרבן משמע ותו מי איזטריך למימר דלץ לא מכנס
קמא גרסי' בנזרת כהנים ועיקר הוא דלז' דקרי לא יראה פיגורא ו
לא בלזרת הרי יך ק' להציג על כרחך שאין קרין הקדשים שיוכל
הפסולין: **הסופרה מכללה בנזור.** הנדחים מפני קרבן כזור דכתיב
יקלטהו אף ביחוד שלא הותרה אלוה' להחמלה בלא קרין יראה הרי
א"כ נעמד זו הכפירה חליה זו אלאה דם מקבל טומאה: לא ט
הכפירה חליה זו והוא הדין דמזי' לשני' לא בטומאה בשר וחלב ו
ללאומיה דכרי הכל: **בשר קדש.** שרן לשון קדש היה בשרו (ומל)
לדורש שהיה צנין בזה שרן ידע אם בקיאות הכלכות טומאה לפי
כאף שהשרן כן כלומר השרן עצמו ועל השרן הרי הוא דלי משהו
בשר משהו שרן שהשרן עצמו נגע אל הלחם והלחם לא השרו ו
ההשרון הוא שואר כרעי' נקודש ללחם ראשון וידע שרן שרן שרן
השרון

אינו מכשיר מתקין
מי הרי דם התמקף
שיר אמר ל'ה' ר' וירא
אפ' בחולין נמי לא
ר'ב שמואל בר אמי
לבלתי אכול הדם כי
הנפש יוצאה בו קרוי
ה' בו אינו קרוי דם תא
חזוקו בשוגג תורצה
רכנן ודלא כר' יוסי בן
על מה הציץ מרצה
על החלב שנטמא בין
בזבל ובדם כרכון בין
בזבל ובדם¹² (ביוסף) בין
ונשא אהרן את עון
הוא נושא אם עון
לא ירצה אם עון
לא יחשב הא אינו
הה שהותרה מכללה
ת דם אמר רב פפא
שמע¹³ הן ישא איש
נגנע בכנפו אל הלחם
ל שמן ואל כל מאכל
ויאמרו לא (יקדש)
ואמר

אזערנען דאמער בכ"ד זאגן
הכא ה"מ שאלא דער מוח
שאב הבשר אלל נעמא
להמיר דם לזריקה: בין בש
הולד במזד לא הולד בש
עומאמו בין בשגוג בין במז
אמר אפיפא: בין בצידי.
אמר ש"ך מוד וגבי זאוס
וקמי מיהא על דם אלמא
משקין דאזרימא ולא רצו
לרבי: מדרבנן. וקסבר הא
ודלא ריבוי: וגשא אהרן.
קרבן יסוס: וזריזא וזאני
הקדשם כמיז ולא עון הא
הוא מכשיר אם עון פיגול הוא
עון זמור הרי כבר נאמר לא
עון זמור הרי כבר נאמר לא
עון תקלומי שנקראם שפול
ביום השמש שפול הוא וזאני

[illegible]

וְהָיָה כִּי יֵרַד הָאָדָם מִן הָעֵץ וְנֶחֱמַת אֶת בָּנָיו וְאֶת אֲשֻׁרָתוֹ וְאֶת אֶתְנֵהָם וְאֶת אֶתְנֵיהֶם וְאֶת אֶתְנֵיהֶם וְאֶת אֶתְנֵיהֶם

לפירושא דהאי טעמא מרבי זירא
אמאי לא מכשיר דם המצות לפי
שאני קריי דם והקריי דם קריי משק'
דמכשיר (במדרג ג') ודם חללי' ישתה
ומכשיר דמכשיר' וכל משקה אורח
ואוקימנא אהכשר [ע"פ] ושאני קריי דם
לני קריי משקה: הור"ס. קרבן
זבעלים דמראה לין דקרבן: צמיר
לא הור"ס. ליהוה בשר הרצל צמיר

תורה אור השלם

1. רק חזק כלבולו אבל
 דרים כי דיום ארז הנפש
 ואל אהבה הנפש עם
 הקשר: דברים כי
 2. וקהל עם מנח את עני
 נקשא מנח את עני
 הקדושים אשר יקראו
 בני ישראל לכל מיתות
 קדושים וקהל עם מצד
 משיד לקרוא לרם להם
 3. שנות להם
 4. ואם יפלו ואל
 ביום השלישי פגול הוא
 5. וארצה הקדוש יקראו יט
 6. ואם האכל אכלו
 משר ובז שלקו ביום
 השלישי
 המקריב אחו אל יחשב
 זר פגול יהיה והנפש
 האכלת ממנו עונה
 תשא: יקראו יז
 5. רק חזק כלבולו אבל
 דרים כי דיום ארז הנפש
 ואל אהבה הנפש עם
 הקשר: דברים כי
 2. וקהל עם מנח את עני
 נקשא מנח את עני
 הקדושים אשר יקראו
 בני ישראל לכל מיתות
 קדושים וקהל עם מצד
 משיד לקרוא לרם להם
 3. שנות להם
 4. ואם יפלו ואל
 ביום השלישי פגול הוא
 5. וארצה הקדוש יקראו יט
 6. ואם האכל אכלו
 משר ובז שלקו ביום
 השלישי
 המקריב אחו אל יחשב
 זר פגול יהיה והנפש
 האכלת ממנו עונה
 תשא: יקראו יז

רבינו חננאל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones